

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

II-то обикновено Народно Събрание.

XXXVI ЗАСЪДАНИЕ ВЪ СЪБОТА 17 МАИЯ 1880 ГОД.

(Начало 1 часа 35. минути подиръ пладнѣ подъ предсѣдателството на Сукнарова.)

Предсѣдателъ: (Звъни.) Ще се чете списъкътъ на депутатитѣ.

Секр. Золотовъ: (Чете списъкътъ.) Вчера отсъждаваха: Икономъ Попъ Тодаръ, Петаръ Генчевъ, Петко Горбановъ, Нино Петровъ, Даскалъ Тодоръ, Стамболовъ, Живковъ, Тишевъ, Д-ръ Брандъ, Кирковъ, Д-ръ Антоновъ, Бурмовъ, Митрополитъ Григорий Руссенскій, Драганъ Цанковъ, Начевичъ, Атанасъ Костовъ, Буюклиоглу и Болѣрски.

Предсѣдателъ: Отъ 172 депутати, 21 касирани, 16 допълнителни, отсъствуватъ 34 всичко 71, притхтствуватъ 101 повече отъ половината и засѣданието се отваря. На дневний редъ бѣше, както знаете отъ вчера, разглѣжданието проекта за сждоприводството по гражданскитѣ дѣла за мировитѣ сждии. Понеже нѣма Г-нъ Министра на правосъдието, тука Г-нъ Славейковъ има да направи едно предложение.

Славейковъ: Нѣмамъ предложение да права, Господа Депутати, тоже не е това интерпелация да права, защото може би да не сж отговорни Министритѣ на това, което виждамъ да става. Азъ се отправамъ къмъ вашата съвѣсть, Г-да, и искамъ да ви расправа за едно небиваемо напредъ нѣщо, може да кажж, не видено нѣщо не само въ нашата земя, но въ всички други земи. Колкото азъ съмъ можалъ да се запозная съ това нѣщо — може би да става безъ знанието на министра, — това е едно дѣло интересно и трѣба да привлече внимание на синца ни. Тука

Г-да! свидѣтель съмъ отъ единъ и повече мѣсеци, отъ когато съмъ Предсѣдателъ на Административния Съвѣтъ въ Софийската Губерния, свидѣтель съмъ на дѣло, което може да направи всѣкого, който го чува, да му настрѣхне косата. Азъ ще ви кажа за едно село въ Софийскитѣ округъ, именно Бръложница наречено, което понапредъ бѣше завзето подъ Сърбското вѣдомство, и подъ управлението на Сърбия, истеглиха най тежкитѣ мъки. Но не стигнало е това. Сега, отъ какъ вѣче минуватъ подъ Българското управление, то знаете, че повечето села иматъ своя собственостъ; но освенъ това има въ тѣхъ и чифлици, които завладѣха повечето отъ тѣхната мера, това е ставало тогава лесно, защото тия сиромаси имали да удовлетворятъ жаждата на единъ човѣкъ тѣхенъ владѣтель; но межуу тѣзи хора, за които говоримъ и които се означаваха съ жестокостта си, имало е и добри човѣци. Така на село Бръложница владѣтельтъ на чифлика билъ единъ бегъ Хаджи Бекиръ. Той е билъ добъръ човѣкъ за онези, които работили земята му. Той се условилъ съ селянитѣ кесимъ да му плащатъ 6,000 гр. на тодина. Селянитѣ казватъ, че искакъ да завладѣе цѣло село, но тогавашното турско правителство не го оставило. Слѣдъ като избѣга мусулманското население споредъ едно постановление знаете, че надзоратъ на тия мѣста, на турскитѣ имоти е даденъ на Окр. Съвѣти- Това село го закупуватъ за двѣ години купци, както ги наричатъ, наемници. Първата го-

дина когато се истече, селяните изкупуват от този бегъ селото, да бжде тѣхно притежание и бегътъ билъ толкозъ добръ, че казалъ за втората година: азъ ще платя паритъ за васъ, а вие си платете само това което сте купили отъ мене. И тия зиматъ отъ бегътъ 100 лири депозитъ за тѣзи година. Сега наемниците довеждатъ селяните три пѣти въ единъ мѣсець. Губернския Съвѣтъ има надзоръ на тѣзи имущества и той ималъ да се расправя съ наемниците, наемниците отиватъ и се споразумѣватъ съ Окр. Сждъ, а той като отдава право на купцитѣ, осжда селяните да плащатъ една трета, което го нѣмало нигдѣ въ България. Селяните не могатъ да до кажатъ правото, си че никогашъ не давали една трета; второ е, че сж купили този чифликъ и че не могатъ, и не трѣба да даватъ наемъ. Сждия та, на когото е възложено това дѣло и който е знаменитъ по своята жестокость, дошълъ до такава степенъ да каже на селяните, че ще прати солдати да ги вържатъ. Азъ не зная, до колко се простира вѣдомството на единъ Сждия, но той отива самъ на едно село и като ги насилва и измжчва и най сетнѣ ги докарва и женитѣ и мжжитѣ тука въ града, за да ги мжчи и за да имъ иска това, което казва, че имали да даватъ, т. е. една трета. Хората дохождатъ тука, него го нѣма, защото трѣбало да празнува, и сиромаситѣ ходятъ и се пѣкжтъ по слънцето, като не мили недраги, така сжщо и друго село Кацеляни, като ги онеправдаха и ги биха и ги викали съ другото село Богровъ, за да ги расправятъ и да имъ искатъ нѣщо, което не се плащали нито въ турско време. Тѣзи язви на закупниците на двѣ години не зная, какъ сж по другитѣ губернии, но въ Соф. губерния сж просто ужасъ. Защото има нѣколко лица отъ окр. съвѣтъ, които искатъ да имъ удовлетвори населението тѣхното лакомство и користолюбие сжщо както напредъ бѣха агитѣ. Заедно троица или четворица и четиринайсетъ души закупуватъ орташки тѣзи мѣста и искатъ да искаратъ колкото се може най-много отъ населението; Защото не се благодарятъ само съ това, което имъ принадлежи, но измжчватъ селяните и се съгласяватъ съ Сждътъ да зематъ на селяните тѣхното имущество, и това въ тази гладна година, дѣто е нужда за хлѣбъ, дѣто както всинца знаемъ и министерството харчи пари, защото населението гладува. По тоя начинъ населението се притѣснява, за да внесе онова, което никогашъ не е било приложено и за което никакъ не е стънувало. Азъ не правя интерпелация, но искамъ дѣйствиелно обяснение отъ министра, и питамъ да ли знае той това, което се върши? Г-нъ Министръ може да не е извѣстенъ за това, но при всичко азъ счетохъ за нужно да му предложа нѣкои работи, и обръщамъ неговото внимание на това; защото тука не сж три села, но повече отъ 30 села въ Соф. Округъ, които

иматъ да се плачатъ. Може би всичкитѣ 30 села да нѣматъ право, защото и нашитѣ хора обичатъ да се жаловатъ и глѣдатъ да утриятъ и праведното нѣкой пѣхъ, когато иматъ да даватъ. Но работи, които сѣмъ испиталъ като председател на Губернския Съвѣтъ ми даватъ основание въ повечето отъ тѣхъ да вѣрвамъ, както н. пр. за това село, за което казахъ по напредъ. Азъ мога да забѣлѣжа, че поведението на сждиятъ било толкова несправедливо, што трѣбало да привлече даже вниманието на Народ. Събрание и като се направи забѣлѣжка на Министерството, желая да се произнесе Народ. Събрание за освобождението на тѣзи свои братия и единокродци. Защото това него е имало никогашъ, трѣба да го признайми — една трета да се дава, а сега искаме ли да се въстанови това? Тѣзи човѣци иматъ контрактъ и контрактътъ още не е излѣзналъ. (Чете условието на село Бърложница съ хаджи Бекира). Ще каже, че споредъ условието има още двѣ години т. е. ланска и тая година. Но това не се зе въ внимание, че иматъ да плащатъ кесимъ 6000 гроша, но не се иска още отъ тѣхъ десѣтъкъ. А споредъ моето крайно разумѣние, азъ мисля, че десѣтъка небѣше на наемателя. Тѣ имали по избѣгванието на турцитѣ да плащатъ пакъ 6000 гроша; но сега имъ се иска още една трета. Върху това има и промѣнѣние; нѣ азъ бѣхъ принуденъ да направя това заявление на Народ. Събрание, защото тѣзи хора се викатъ тука да се пѣкжтъ на слънце, а сждиятъ ги познаватъ, но не имъ глѣдатъ сждбата.

Митр. Мелетий: Азъ ставамъ да потвържда думата на Г-на Славейкова. Азъ като пастиръ сѣмъ земалъ участие въ това дѣло. Този турчинъ бѣше добъръ човѣкъ, и това сж клевети, дѣто се казва, че искалъ да си присвои земята, азъ тържественно обявявамъ на Народното Събрание, че той каза: азъ продадохъ земята на селяните и правото, което менъ принадлежи и азъ имамъ, трѣба да го платя. За това сѣмъ положилъ срѣщу тѣхъ 100 лири, защото тѣзи човѣци сж свободни, азъ нѣмамъ нищо да търся отъ тѣхъ. Освѣняъ това той каза и за мѣстото, дѣто се намира Народното Събрание: Приятелю, деспотъ ефенди, това мѣсто, дѣто е Народното Събрание азъ го харизвамъ на Нар. Събрание, и това азъ го обявявамъ тържественно на Народ. Събрание. — Колкото за тѣзи човѣци, то прошенieto за тѣхъ е твърдѣ умѣстно; защото сждията е прибрзалъ и измжчва хората. Прекущитѣ може да иматъ право, но и селенитѣ иматъ право, а прошенieto имъ е твърдѣ умѣстно. Азъ моля Народ. Събрание, што то ва дѣло да се рѣши тѣй, што тѣзи човѣци де се освободятъ, за да могатъ да си върватъ на своитѣ работи, като иматъ много полски работи тѣзи дни.

Цеко Петковъ: И у насъ така се узели нѣ-

кои господари гори, воденици и топраци, ние искаме да ги земемъ за черква и за училище и правителството казва, ако хочемъ, нека земемъ и купи си воденица. Но дойде другъ я купи безъ нашето знание за 102,000 гроша, дѣто ние я упазарихме за 30,000 гроша. Бившиятъ Министръ Грековъ безъ да вика селенитѣ, осжжда да имъ се плати 3,000 франка денгуба и оние господари да си иматъ право на онази воденица, а селенитѣ немжиха да я зематъ. Тѣ питаха да ли да дойдатъ въ София въ Събранието да молятъ, или да го оставятъ на мене, като депутатъ и така остана, за да ги повикамъ, какво ще направимъ, ако би потрѣбало.

А. Цановъ: Азъ не знамъ, да ли има нѣкой, който е мислилъ върху този предметъ, и да не му е докачило и да му не е било тежко на сърцето. Събранието трѣба да обръща сериозно внимание на това, де се дава на населението правосъдие. За населението е малка разлика да ли сѣдията е билъ Гръкъ, Турчинъ, или Българинъ, оно глѣда, кой му дава правосъдие. И ако Народното Събрание иска да се привлѣча населението къмъ правителството, то трѣба да има правосъдие, а ако него нѣма, и народа не ще да се привлече къмъ правителството; тогава тежко и горко на правителството и народа. За това казвамъ, че Народното Събрание трѣба да обрне сериозно внимание върху този предметъ и къмъ другитѣ подобни.

М. Радославовъ: Азъ частно противъ цѣлиятъ съставъ на сѣда не мож да се произнесж, защото ги не познавамъ по отъ близо; но като зная дѣлата на една личностъ предсѣдателствующа на едното отделѣние, то мога да кажж: тежко и горко на народа, ако има такъвъ сѣдия! Той трѣба да бжде въ хапусъ, а ний го виждаме да раздава правото.

Райчо Поповъ: Азъ потвърждавамъ думитѣ на Г-на Славейкова. Само едно има да забѣлѣжа, че Г-нъ Славейковъ, дѣто ги вижда предъ очитѣ си, ги знае, но дѣто ги не вижда, тѣ сж съ стотини. До колкото съмъ ходилъ, не съмъ могълъ да срѣщна градъ безъ такова подобно оплакване. Азъ съмъ приелъ едно писмо и твърдѣ добръ зная работата, какъ е била тамъ; ако желае Нар. Събрание да го прочетж да видите, какво вършатъ сѣдитѣ, а народа нѣма свобода да се оплаче. Като стоятъ работитѣ така, народа са слисва и пита, ние какво да правимъ? Народ. Събрание ако иска, ще прочетж това писмо.

Предсѣдатель: Желаетъ ли Нар. Събрание да се чете писмото? (Желаетъ.)

Райчо Поповъ: (Чете:) Първо искамъ да разясня работата. Въ Севлиевския округъ, въ Ломнидолската околия сжществуватъ подобни чифлици. Тѣзи бегове, които сж били водачи на най-разяре-

нитѣ тѣлни на башибозуцитѣ въ 76 година, тѣ си опълномощаватъ отъ Цариградъ една знаменита личностъ, която вѣрвамъ да е позната на цѣлия народъ; той е Христо Арнаудовъ. И той като е дошелъ съ тѣзи свои пълномощия, който даже и не може да бжде повѣренникъ, понеже е опороченъ предъ сѣда, дошелъ е съ пълна чанта пълномощия и си усвоилъ цѣлиятъ округъ. Народа ако и да се оплаква, ако и да праща жалби съ подписи и съ печати, съ които се доказва, че нѣкои отъ тѣзи имущества преди 5 години насилствено нѣкои си отъ мера, нѣкои си отъ комшия били заграбени, по причина, че бейскитѣ Арнаути му били жената и даже срамотно е да се говори, какво сж правили тия, и така сж ония мѣста завладѣли; но това не се слуша отъ сѣда, и показанитѣ свидѣтели даже и не се викаха. Г-нъ Арнаудовъ заедно съ сѣда, подпомогнатъ отъ всичкитѣ страни, отива, завладѣва всичкия народъ и остава едно село Ломни-долъ. Хората казватъ, че ако бегътъ е ималъ нѣкое парче нива, то оно е било зето тѣй и тѣй, и не му даватъ свидѣтелство, споредъ закона както се изисква свидѣтелство отъ общината, дѣто се намѣрва недвижимо имущество. То той отива съ единъ отъ членовѣтѣ на сѣдилището и като ги заплашва тѣй: или ви е ще дадете свидѣтелство за еди кое си имущество, какво е било на еди кой притѣжателъ, или ще повикамъ войска отъ Габрово, ще ви обесчестятъ женитѣ, и васъ ще ви испушкатъ и ще ви закарать въ затворъ и въ тъмница.

Ето писмото, което имамъ да прочета. (Чете писмото.) Тамъ е имало единъ чифликъ и въ времето на бѣженцитѣ той се напълни; послѣ дойдоха Русситѣ и разорили кжщитѣ. Арнаутина тегли сега селянитѣ на сѣдъ и ги осжждатъ, безъ да знаятъ да се сѣдятъ, да плащатъ 20,000 гроша. Ние виждаме, че и въ София има на редъ съборени кжщи! Тѣзи хора ме молятъ да се разрѣши отъ Народ. Събрание, за да можтъ да апелиратъ. Тѣ нѣматъ нито 20 гроша, а камо ли 20,000 гроша. Подобни оплаквания сж на вредъ. Азъ виждамъ, че нѣмаме време, но джебътъ ми е пълненъ съ писма, ако щете да ви ги прочетж. Азъ моля Народното Събрание, да се земе въ внимание, защото народа е билъ изгорѣлъ преди да дойдатъ Русситѣ. Народа е билъ изгорѣлъ и послѣ искланъ, а днесъ пакъ владѣятъ по лоши башибозуци отъ турското време и влизатъ на сѣдилищата.]

Митр. Мелетий: Ние се намираме въ преходно положение, и нашитѣ единородци иматъ право да препродаватъ имуществата си. Тѣ сж принудени да опълномощаватъ лица; но желателно е, щото човѣци, които сж играли такава една роль, да неможтъ да ставатъ пълномощници. Защото тѣ влѣзватъ между селянитѣ и пакъ новъ роль играятъ. Тия лица

трѣвало би да бждатъ подѣ критика на нашето правителство. Азъ обръщамъ на това внимание, а нѣма нужда да показвамъ на лица.

Т. Станчовъ: Въпросътъ, който се предложи на разискване мислѣ, че е неисходенъ за насъ, защото дѣла, извършени по тѣзи частъ, сѣ безбройни и едвамъ има нѣкой, който остана негонимъ, неупозоренъ и недокаченъ на честѣта. Знаеми причинитѣ, защо се вършиха, и за това е желателно, да прекратимъ този въпросъ, и да се разговоримъ върху мѣрките, за да исчезнатъ тѣзи неправди, отъ които народа кански реве. Днешнитѣ чиновници въ нашето управление, като си въображаватъ, че ще бждатъ гонени рано или късно отъ служба, тѣ вършатъ по своята воля всичко. Нека послужи тука единъ образецъ за едно сѣдебно рѣшение, (извади едно парцалче книга) на него е просто написано 60,000 гроша; това се казва рѣшение отъ Никополскитѣ председателъ. Тамъ въ Никополъ ба балѣка му е Началника, Управителя на Митницата му е кумъ. Има тамъ единъ адвокатинъ, който съ два калаузи, съ пицове ходи да плаши хората по селата. Трѣба да се зематъ сериозни мѣрки; защото нашиятъ народъ пици отъ бѣда и на насъ глѣда, като на своята надежда.

Мин. Стояновъ: До колкото разумѣхъ, говори се за сѣдилищата и за тѣхното състояние. Когато се рѣши да пристѣпимъ да внесемъ такъвъ важенъ законопроектъ, който имашъ честъ да представя на Народ. Събрание, азъ имашъ случай и да кажя, че най голѣмата причина, която ме накара да го внесѣ, е това състояние на сѣдилищата, което нѣкои депутати искатъ да опишатъ и които сѣдилища имашъ най голѣмата възможностъ да ги изуча, като председателъ на Върховниятъ Сѣдъ. Ние трѣбаше да забравимъ малко са-молюбието, а понеже азъ представлявамъ законопроектъ, не може ли въ сѣщото време да се занимаваме и съ съставитѣ на сѣдилищата? За това трѣба време както за всичко и когато ще има време, тогава ще глѣдамъ и подобря да удовлетвори тѣзи желаниа. Съ този законъ въвежда се у насъ новъ животъ въ сѣдоустройството, нови органи се учрѣждаватъ. Но Г-да, много говоримъ, какъ би било хубаво, ако би било небето всѣкогагъ ясно и земята пакъ да ражда; а ние трѣба да земемъ дѣйствителния животъ, отъ който излѣзохме преди малко и който преминахме отъ нашето освобождение. Че има много въ нашиятъ сѣдилища, което трѣбало да се измѣни, азъ го зная; но има и много работи, които, лица, които се сѣдятъ, ги промѣняватъ и криво ги обсъждатъ. Ако видятъ единъ човѣкъ, който на лице не билъ приятенъ, казватъ: той не е за насъ. Г-да! Общество, което заслужава добри лица и добри чиновници, то ги и създава. Обществото, въ което се

раждатъ лоши чиновници, то е и виновато. У насъ историята е виновата, защото е робувалъ Българина 500 години на турчина. Азъ мисля сега, че новото сѣдоустройство ще може да принесе единъ цѣръ на това което усѣщаме. Оно не трѣбаше да става толкова скоро и бързо, ако да не бѣше необходимо. Но трѣба да се поднови това състояние, за което имаме вѣче вопиюща нужда. Времето било малко, и разумѣва се, че съ предстоящитѣ законъ за сѣдоустройството, ако съмъ се занимавалъ съ него, то частнитѣ работи останаха назадъ. Азъ ще повтора и ще кажя на Народ. Събрание, което вѣче казахъ, че азъ разбирахъ напълно нуждитѣ, и мисля, че Народното Събрание ме е поразумѣло, че въ бждѣще съ престрояването на сѣдилищата не ще да направимъ нѣщо съвършено, но че ще направимъ нѣщо, което ще е по-сносно.

Наумовъ: Азъ нѣма да говоря за това, че било обществото такова, каквото си е заслужило, но забѣлѣжвамъ само това въ кратко, че и правителството трѣба да внимава при назначението сѣдитѣ и чиновницитѣ, а че не само обществото е било виновато, че еди кѣй си управителъ билъ такъвъ. Трѣба отъ надлежното мѣсто да се глѣда, какъ си изпълняватъ чиновницитѣ службитѣ. Тука го имамъ предъ видъ, на което не е било обърнато ни най-малкото внимание до сега.

Мин. Стояновъ: Азъ пакъ повтарямъ, щото казахъ, че ние правиме сѣдоустройство. Ако да имашъ единъ магически жезлъ, съ който да бждъ въ състояние да измѣня всичко изведнѣжъ, то ще да бжде друго; но такъвъ жезлъ ми липсува и слѣдователно това само постепенно може се постигне.

Грънчаровъ: Азъ само казвамъ, че не само законитѣ правятъ всичко, но че на избиране хората трѣба да се обърне най голѣмото внимание. (Гласове: На дневний редъ!)

Славейковъ: Азъ чухъ дума „на дневний редъ;“ но азъ бихъ попиталъ да ли не е на дневний редъ страданието на хората? Азъ мисля, че това е понадѣжаще отъ колкото другото, върху което говоримъ и разискваме т. е. върху производство. Може би това разискване да бжде малко тягостно: но да ли не е на насъ стоварено като депутати и за него да говоримъ? На всинѣа е достатъчно познато, че трѣба да се измѣни този редъ, който е неносенъ, и отъ човѣщина да го поправимъ, и да поговоримъ за тѣзи, които страдатъ сега, какво става съ тѣхъ. Казва Г-нъ М-ръ безъ единъ магически жезлъ не може да обърне едно общество отъ зло на добро за единъ часъ; но магическия жезлъ захваща отъ възможното. Сега има вопиюще желание, и азъ питамъ Г-на Министра, койго напредъ каза да не претендираме, защото неговитѣ старания съ насъ

заедно идатъ, за да се поправатъ сѣдилищата; но знае ли той, че 3 села сѣ дошли и ходятъ по града, като немили и недраги и тия, които сѣ ги довели нѣма да имъ погледнатъ работитѣ? Тука се рѣшаватъ таквизъ сѣдби, които довеждатъ и най хладнокръвния въ възмущение: завчера се е рѣшило едно несправедно нѣщо даже чрезъ насилство! Доказва се на сѣдинѣтѣ, че не е право, което рѣшаватъ, но тѣ пакъ оставатъ на своето, а човѣци се осѣдиха да плащатъ една третя, която не сѣ плащали никогашъ даже и въ 500 години, дѣто сме робували. Азъ моля Г-на Министра, да поиспита това малко, или да земе мѣрки затова, да се поиспитатъ тѣзи работи, защото половината отъ населението страда отъ това. Сега тази работа е дошла до унитѣ на Нар. Събрание и оно моли Г-на Министра да земе въ внимание молбата на селата Бърложница, Кацилини и Горни Богровѣ, които незнамъ съ каква цѣль сѣ доведени тука отъ Г-на Кжичева, който е отишелъ въ селата и ги е докаралъ тука. Азъ искамъ да знае това Г-нѣ Министръ и нищо повече.

М. Радославовъ: Азъ по напредъ казахъ за едно лице, сега отъ думитѣ на Г-на Славейкова се доказва, че това е именно сѣщото, и че отъ това лице неможе нищо добро да се очаква.

А. Цановъ: Азъ нѣмамъ по този въпросъ що да кажа, но ми се чини, че въпросътъ е свършенъ; азъ ще напомня само, че преди нѣколко дена питахъ: може ли бюджетарната коммисия да ни каже, какво е направила? Защото това е важенъ предмѣтъ, и всѣки желае да се научи, що се е направило до сега.

Т. Станчовъ: Това е единъ отъ най важнитѣ предмѣти, който трѣбаше въ Народното Събрание отъ давна да се рѣши. Но преди да се подложи на разискване, трѣба да рѣшимъ въпроса, който е на дневний редъ, а слѣдъ него ще отворимъ въпросъ за бюджетарната коммисия; защото време ни е останало твърдѣ кратко.

Славейковъ: Преди 3 дена се отвори сѣщиятъ въпросъ, и азъ дадохъ свѣдѣние които имахъ. Дѣйствително до дѣто не се съберятъ щатове отъ всичитѣ Министерства, неможе коммисията да предложи нищо. Тука ни предлѣжи да погледнемъ още какво има за сѣдоустройството и сѣдопроизводството, а подиръ това иде докладътъ за бюджета, който ще се предложи слѣдъ свършването на настоящия законопроектъ. Колкото за проектътъ за сѣдоустройството, той е тоже много важенъ, защото ако населението неще може да остане съ сегашното сѣдопроизводство, то трѣба сега за сега до нѣйдѣ да се завърши нѣщо по преустройването на сѣдилищата, и послѣ когато това се свърши, ще се престѣпи, на бюджета. Освѣнъ това ще имаме да разгледамъ

законопроекта за народната гвардия; а другитѣ работи ще останатъ за другата сессия, която ще се отвори слѣдъ 4 мѣсеца. За това ще ви моля да свършимъ, колкото е възможно по скоро това, щото е наредъ. Този законопроектъ за сѣдопроизводството да го приемемъ колкото е възможно по-скоро, както го представи законодательтъ, а послѣ въ идущитѣ сессии пакъ ни остава време да го поправимъ. Защото сегашното кратко време не ни остава да се занимаваме и съ други законопроекти.

Сава Илиевъ: предлагатъ се на редъ външни въпроси, съ които се отнима много време. Ако се предлагатъ таквизъ въпроси, то трѣба да се назначи и време, кога да се разискатъ, а не да изгубваме всѣкога по два часа съ таквизъ въпроси, които не сѣ на дневний редъ. За това да се свърши всѣкога напредъ дневния редъ, а послѣ ако има нѣщо да се предлага, да се предложи въ свое време.

А. Цановъ: Имамъ да кажа на Г-на Сава Илиевъ, че преди нѣколко седмици този предмѣтъ е предаденъ на коммисията; не до сега незнамъ нищо, до какво състояние е дошелъ до днесъ. Казва се, този законопроектъ да се разгледъ, а най послѣ бюджета. До колко може бюджета въ единъ или два дни да се свърши, незная, и е немислимо. За това моля Г-на Министритѣ, да даджтъ по-скоро потребнитѣ свѣдѣния за да се свърши по-скоро.

Мин. Стояновъ: Нѣколко пжти вѣче слушахъ въпроса за бюджета. Ако бѣше другаря ми Г-нѣ Министръ на Финанситѣ тука, то щѣше да се разясни този въпросъ. Азъ не можъ да кажа на Народ. Събрание, въ какво състояние се намира бюджета и незная кога ще се представи, само мисля, че въ най скоро време ще бѣде представенъ. — На дневний редъ е сѣдопроизводството за гражданскитѣ дѣла. Народ. Събрание като гласоподава и вотира сѣдоустройството, то направи най голѣмата своя задача, която е имало за усъвършенствованието на нашитѣ сѣдилища. За напредъ като има 5 или 6 проекта, тѣ сѣ вѣче правила, по които ще дѣйствуватъ тѣзи учрѣждения. Самитѣ учрѣждения се вѣче конституирахъ, и тѣхното дѣйствие и тѣхната отговорностъ се опредѣли, а има едно нѣщо, което остава до бюджета: то е заплатитѣ. И това ще се разгледъ, когато му дойде редътъ. Оставатъ само за новитѣ учрѣждения, то е. за мировитѣ сѣдии, правила за тѣхното устройство и правила какъ да сѣдятъ. Тия правила не сѣ съвсѣмъ нови, но сѣ преобразование отъ старитѣ временни правила по сѣдебната частъ, която имаше за окръжнитѣ и Апелативни сѣдилища, а отъ 25 Ноемрий и за върховний сѣдъ; нѣмаше само за мирови сѣдии. О-

кржнитѣ сѣдилища имаха извѣстни правила; но съставителѣтъ на тѣзи правила иматъ е предъ видъ, че до нѣкой степенъ тѣ изпълняватъ функцията на мировитѣ сѣдии, за това азъ намѣрихъ готови правила за сѣдебната частъ въ България. Но на мѣсто да кажъ въ законопроекта, че на мировитѣ сѣдии се отнасятъ едни кои статии на врем. правила, азъ счетохъ за добро, да земъ сегашнитѣ врем. правила и да ги внесъ въ самиятъ законопроектъ, за да неставатъ погрѣшки по неопитността, и да се неприлагатъ едни статии, дѣто не принадлежатъ, както се е случавало до сега много пѣти. Една голѣма частъ отъ тѣзи законо-проекти за гражданскитѣ и уголовни работи ги има въ сегашнитѣ дѣйствующи правила, само едната частъ за мировитѣ сѣдии е нова.

Т. Станчевъ: Азъ мисля, че съ това пристѣпваме на дневний редъ; и за това зехъ дума, да поговоря нѣколко думи върху предмѣта. Вчера приехми единъ законопроектъ за сѣдоустройството. Слѣдъ това глѣдахме и другъ проектъ за сѣдопроизводството за гражданскитѣ дѣла; но като предстои да го разглѣждаме, виждаме, че времето е твърдѣ кратко, а имаше още дѣла да рѣшаваме отъ по-голѣма важность. За това по моето мнѣние Народ. Събрание ще постѣпи най добръ, ако да предоставимъ правото на Г-на Министра, въ когото имаме всичкото довѣрие, да практикува този проектъ по нашитѣ сѣдилища до идущата сессия; а тогава да го разглѣждаме членъ по членъ. Това значи, че тогава ще можемъ по зрѣло да размислимъ върху този въпросъ, и тогава може да стане нѣщо посмислено. Но понапредъ трѣба Г-нъ Министръ да въведе този законопроектъ, да се практикува. Това предложение да се отнесе не само до тоя законопроектъ, но и на ония, които слѣдватъ, като н. п. наказателния законъ и проч. Азъ мисля, че щомъ се внесѣтъ тѣзи законопроекти, и се раздадѣтъ на всичкитѣ депутати, трѣба да предоставимъ право на Г-на Министра, да ги въведе въ дѣйствие до идущата сессия.

Славейковъ: Като излизамъ отъ сѣщитѣ думи на предговорившиятъ върху законопроекта, азъ ще се повърна върху станжалитѣ разговори и върху думитѣ на Севлиевскитѣ депутатъ, че не сме се отстранили отъ дневниятъ редъ. Ако мисли, че дѣйствително станаха заблѣжки върху сѣдопроизводството, то тѣ станаха, защото тия сѣднѣща, които ставатъ на дневний редъ въ Княжеството и се вършатъ на всѣкъ дѣнь, а ние като ги поменѣхме, счетохме го за наша длѣжность. Колкото се отнася до въпроса, който отвори Г-нъ А. Цановъ, азъ мисля, че забравяме, че бюджетарната Комисия разисква почти всѣки дѣнь, а остава именно да се разглѣдатъ предложенията върху десѣтъка, за което даже се призо-

вазатъ депутатитѣ на частни събрания да се събиратъ, за да се рѣши въпросътъ. Съ това ще се свърши бюджетътъ за приходитѣ, а бюджетътъ за расходитѣ остава на редътъ да го разискваме. Да пристѣпимъ на дневний редъ. Устройството на сѣдилищата: какъ ще бѣдѣтъ за напредъ; За сѣдилищата ние рѣшихме и вотирахме. Оставатъ правилата за наказателния законъ и за сѣдопроизводството. Но както Г-нъ Министръ самъ ни заблѣжи, тия правила се земени отъ времѣнитѣ правила, които ги употрѣбаватъ сегашнитѣ окржжни сѣдилища. Ако нѣкое предложение се яви, то можемъ, ако видимъ, че има нужда, да правимъ върху него заблѣжки. Именно за Нотариалната частъ и за опекунството, които може би да не се вложени въ законопроекта, желалъ би да се вложѣтъ. На други мѣста може това да не е възложено на сѣдитѣ, но у насъ, дѣто имаме другъ обичай, трѣбало да се прибави. Азъ признавамъ, че за два дѣна не можемъ да изучимъ въпросътъ и да го вотираме; защото може да пропуснемъ, или да оставимъ нѣщо. Но по подиръ, както ще видимъ въ практиката, можемъ да се произнесемъ съзнателно за измѣнѣнието на тѣзъ правила. За това се съгласявамъ съ думитѣ на предговорившиятъ. Но ако желае Народ. Събрание, да се произнесе върху тоя законъ, като го изслуша членъ по членъ, на това нѣма кой да прѣчи. Това е въ нашитѣ рѣцѣ, да го направимъ какъто щемъ.

Расолковъ: Предлага се, да се даде право на Министра на правосѣдието, щото да въведе Законикътъ за сѣдопроизводството въ дѣйствие и да ги практикува до бѣдѣщата сессия, когато Народното Събрание може да ги преглѣда, а може и да ги приеме или отхвърли. Азъ не знамъ, до колко имаме право това да направимъ. 44 членъ отъ Конституцията казва (Чете го:). Този законъ, като не се преглѣда и обсъди, не може слѣдователно да се приеме, и азъ не знамъ до колко е умѣстно такова едно предложение. Но има друго нѣщо, което може да стои на законна почва. Ние всинца имаме законопроектътъ въ рѣцѣ. Всѣкий отъ насъ съ внимание може да го прочете у дома си и дѣто намѣри нѣщо недостатъчно, може да прави доуглѣнение или потрѣбнитѣ блѣжки, които може да предложи на Събранието въ понедѣльникъ; а Събранието може да се произнесе върху тѣзи блѣжки. По тоя начинъ мисля, че този законопроектъ може да се вотира и може да се приеме.

Митр. Мелетий: Азъ ще покажъ на 45 членъ на Конституцията, който казва. (Чете го.) Слѣдователно ние не можемъ да опълномощимъ Г-на Министра да практикува единъ законъ, ако не сме го приели по напредъ, защото съ това престѣпваме Конституцията. Ние трѣба да го обсъждаме, и

ако не ни стига време, можемъ да продължимъ сесията съ позволение на Княза. Страната нѣма да пострада, ако се продължи сесията за нѣколко дена, отъ колкото ако се практикува до сегашния редъ въ сѣдилищата. За това предлагамъ законътъ да не мине безъ разглеждане, и азъ мисля, че нито единъ депутатъ може да си успокои съвестта, до дѣто не види, какъ ще се рѣши тая работа въ Народното Събрание.

Т. Станчевъ: Азъ везнамъ, каква е тази логика, която има право да предписва на хората, че могатъ да приематъ единъ законопроектъ, безъ да сж го обсъждали. Като се поднесе законопроекта, поднесе се съ цѣлъ, да го обсъдимъ, и Народното Събрание желае да го обсъди, колкото е възможно пѣзрѣло и пѣ систематически. Отъ друга страна нѣкои Г-да цитиратъ членове отъ Конституцията, които сѣмъ и азъ челя нѣколко пѣти. Тѣзи Г-да може да сж ги чели по много пѣти, но не сж ги разбрали. Тамъ се казва, че Народното Събрание приема закони, а слѣдъ като ги обсъди и като се потвърдятъ отъ Княза и обнародватъ, тѣ влизатъ въ законна сила. Искати ли ние нѣщо противно на този членъ? Напротивъ, ние предоставямы това право на министра да ги введе въ практика както изисква реда; а и той самъ неще да ги практикува въ анархиченъ видъ въ България.

Расолковъ: Г-нъ предговорившии предлага да приемемъ ние само това, да упълномощимъ Министра на Правосъдието, да введе тѣзи проекти въ практика, а подиръ нѣколко мѣсеца можемъ да се убѣдимъ отъ практиката, какви сж и що сж тѣзи проекти и тогава можемъ да ги разискваме. Азъ мисля, че всѣки законопроектъ трѣба да се обмисли и обсъди отъ Народното Събрание. За това неможемъ да направимъ другоаче, нито можемъ да опълномощимъ министра да ги введе въ практика, безъ да сме ги ние разглеждали. Колкото за Негово Преосв. Митр. Мелетий, дѣто казва, ако нѣмамы право да ги приемемъ безъ разглеждане, тогава може да се продължи сесията и тогава могатъ да се разгледаатъ всичкитъ законопроекты, азъ неможъ да се съглася съ него. Защото ако се продължи сесията, нека се продължи на пр. единъ мѣсець, но струва ми се, че всичкитъ предѣжащи работи не можемъ свърши въ това време. Отъ друга страна до идущата сесия не ще можемъ да видимъ отъ проекта въ практиката му нищо, защото до дѣто се потвърди и влѣзе въ дѣйствиє, ще минатъ нѣколко мѣсеца. Но сега ако свършимъ работата въ опредѣленото време, тогава има още 4 или 5 мѣсеца до бѣдъщата сесия, и ние можемъ да видимъ, какъ се практикува. За това предлагамъ на Народното Събрание да разглежда всѣки единъ законопроектъ

частно, а тогава изцѣло да се приема или отхвърля,

Икономъ Попъ Тодоръ: Азъ неznamъ защо става дума, за да упълномощимъ г-на Министра на Правосъдието да земе този законопроектъ и да го тури въ дѣйствиє. Азъ мисля, че самъ г-нъ Министръ на Правосъдието не ще да земе това на себе си, а Народното Събрание неможе да упълномощава Министра, когато е ясно казано, какъ трѣба да се постѣпва, т. е. че никой законъ нѣма сила, додѣто не се потвърди отъ Княза и не се обнародва. Никакво упълномощение неможе да му даде законна сила. Колкото за сѣдоустройството, отъ това не ще да пострада нашия народъ, но цѣлъ народъ страда отъ сѣдопроизводството. Законопроектътъ за уголовнитъ и граждански дѣла които вършатъ мировитъ сѣдии, вѣчера вѣче е влѣзналъ споредъ редътъ въ Народното Събрание, бѣше прочетенъ и лѣжи всѣкому на рѣцѣтъ. Сега е второ засѣдание, дѣто говоримъ върху него, и вѣче би било възможно да се захване самото разсѣждение. А разсѣдението може да стане изобщо, защото нѣма време да се разсѣди и изучи членъ по членъ. Послѣ може да се представи на потвърждение на Негово Височество, а послѣ ще влѣзе въ законна сила. Народното Събрание въ бѣдъщата сесия ще има пѣлно право да измѣни членътъ, който се укаже не добръ. За това сѣмъ съгласенъ както и г-нъ Станчовъ каза, този законопроектъ да се вотира изцѣло за да стане законъ, а въ бѣдъщата сесия пакъ ще се преглежда и ще се постѣпи споредъ редътъ, както го изисква Конституцията. (Гласове: тѣй, тѣй!)

Савва Илиевъ: Азъ сѣмъ съгласенъ съ предложението на г-на Станчова по тази само причина, защото вѣче приехме една половина отъ законопроекта, именно законътъ за сѣдоустройството, а другата половина предстои сега, която е още по важна и по интересната, и въ която трѣба всеотранно да се вникне и трѣба да се глѣда какъ ще се изпълнява въ нашиятъ народъ. Ще рѣче, че тука въ тая частъ се изисква много повече време и напѣжение на силата, за да можемъ по добръ да я изучимъ. Намъ не остава вѣче друго, когато времето е кжсо, освѣнъ да искаме продължение на настоящата сесия, или като неможемъ да искаме продължение, тогава трѣба да приемемъ законопроекта тѣй, както е, и то временно до бѣдъщата сесия. Тогава г-нъ Министръ ще да го тури въ дѣйствиє, и ние ще видимъ, какъвъ ще му бѣде резултата. Така всѣки може да направи своитъ бѣлѣжки, за да може да се разисква напѣлно този законопроектъ до идущата сесия. Колкото за 44 членъ на Конституцията, който, казватъ нѣкои г-да, че го престѣпваме, на това свършенно не сѣмъ съгласенъ. Конституцията казва, че нито единъ законъ неможе да се

издаде, ако той не се приеме от Народното Събрание. Ще рече, ако Народното Събрание се съгласи и приеме това и позволи на Министра да го тури въ дѣйствиe, само тогава може да се практикува. Ако не е съгласно, тогава не може да се издаде. Народното Събрание е съгласно, този проект да се издаде подъ тѣзи условия, слѣдователно нѣма нищо противъ Конституцията.

Славейковъ: Г-да, по главнитѣ причини, за какво трѣба да постѣпимъ тѣй или иначе, извѣстни сѣ на Събранието, и азъ желая да не се продължава повече. Има само да кажа нѣколко думи, за да успокоя съвѣстѣта на представителитѣ, които мислятъ, че може да се наруши Конституцията. Господинъ предговорившии каза, до когато не се обсъди законътъ и не се приеме отъ Събранието, той не може да стане законъ. Но азъ напомнимъ, че не можемъ да приемемъ единъ законъ, безъ да го обсъдимъ, и безъ да го измѣнимъ и безъ да приложимъ нѣщо. Вие знаете, когато сме обсъждали предшнитѣ закони, тогава цѣли статии не сме измѣнили, но тѣ се приеха както се предложиха. Азъ съмъ съгласенъ съ нѣкои г-да, които желаятъ, ако липсува нѣщо, да се прибави и ако има нужда да се измѣни; но помнете, г-да, че въ този законъ нѣма нищо ново, и че статиятъ му сѣ земени отъ Временнитѣ Правила и отъ наказателний Кодексъ. Който види нѣщо недостаточно, трѣба да го каже. Ние не приемами нищо безъ разискване, защото ако има нѣщо за заблѣжване, можемъ да го направимъ. Времето не е още избѣгнало. Но впрочемъ ние сме длѣжни да предоставимъ на г-на Министра това, щото чрезъ Княжеский указъ да приспособи съществуващия законъ до бѣдѣщата сессия, и тогава ще можемъ да измѣнимъ това, което ще се покаже за нужно. За това ако има нѣкой да направи нѣкои предложения и блѣжки, може да ги направи.

А. Цановъ: Въпросътъ е вѣче исчерпанъ, и доста се вѣче освѣтили Събранието върху него. Ние не можемъ да разглѣждами членъ по членъ отдѣлно; но азъ съмъ убѣденъ, че този законъ не е лошъ, и за това ще гласоподаваме за него, да се тури въ дѣйствиe за 4-тъ мѣсеца.

Мин. Стояновъ: Отъ новото съдебно устройство, което прие Народното Събрание разумѣва се, че се породила нужда да се съставятъ допълнителни нѣкакви правила и да се наредятъ измѣнитѣ въ сегашното наше съдебно производство и въ временнитѣ правила. Само по себе си разбира се, понеже има новъ редъ, нови органи и ново съдоустройство. че се ражда нужда за нови правила. Азъ отъ своя страна имамъ още нѣкои проекти за внасяние по тази частъ, и азъ мисля, че до затварянето на Съ-

бранието ще мога да ги внеса всичкитѣ. Тѣзи законопроекти трѣба да иматъ въ Събранието свой естественъ ходъ, т. е, първо четение, послѣ вотиране членъ по членъ, а послѣ приемане исцѣло. Народното Събрание ще ли извърши това въ тая сессия или въ бѣдѣщата, това е другъ въпросъ. Тѣзи законопроекти, които сѣ извикани отъ новото съдоустройство, трѣба да вървятъ презъ Народното Събрание; но ако Народното Събрание нѣма достаточно време да ги разисква членъ по членъ, може да рѣши, че съ Княжески Указъ могатъ да се турятъ въ дѣйствиe и да се практикуватъ до бѣдѣщата сессия. Азъ охотно ще приема това, защото ще се улесни дѣлото на органитѣ, ако слѣдъ вотирането на тѣзи проекти, новото съдоустройство може да се тури въ дѣйствиe. (Гласове: съгласно!)

Пановъ: Послѣ казанното отъ г-нъ Министра едвамъ ще можемъ да допуснемъ, че ще направимъ нарушение на 44 чл. отъ Конституцията. Въ този членъ е казано, че единъ законъ не може да се издаде, допълни, измѣни или отмѣни, ако не върви презъ начертаний пътъ. Ние сега слѣдъ казанното отъ г-на Министра нито издаваме, нито допълняваме, нито измѣняваме или отмѣняваме законътъ. Ние приемами онова, което съществува въ Временнитѣ съдебни Правила. Това е компилация отъ съществуващитѣ у насъ закони и не може другоаче да се назове. Като земемъ предъ видъ времето, трѣба да се държимъ на словата, които е казалъ г-нъ Министръ. За това обръщамъ вниманието на Народното Събрание, да се съгласи за продължението на това, което се практикува въ настоящето време.

П. Станчовъ: Въпросътъ, за да оставимъ на г-на Министра на Правосъдieto да може самостоятелно да положи въ практика всичкитѣ тѣзи закони, които Народното Събрание нѣма време да ги разглѣжда, дѣйствително е отъ голѣма важностъ. Но за да нѣма никакво колебание между депутатитѣ, когато ще се произнесатъ за този важенъ въпросъ, азъ бихъ желалъ да оставимъ да се произнесемъ за това въ понедѣлникъ, а днесъ на цевенъ редъ е четението на вториятъ отъ тѣзи два законопроекта, който се внесе вчера. Въобще азъ съмъ съгласенъ съ думитѣ на г-нъ Министра, само желалъ бихъ да се произнесемъ въ понедѣлникъ върху двата проекта.

Мин. Стояновъ: Азъ само имамъ да помоля Народното Събрание, да не забрави, че не сѣ само тѣзи два законопроекта, но има още уставътъ за наказание, което ще налага мировий съдия. Този уставъ е нужденъ да го дадемъ въ рѣдѣтъ на мировий съдия, защото общия наказателенъ законъ е твърдѣ обширенъ и не може мировия съдия да търси по цѣла книга, да намѣри една статия отъ която се нуждае. Най-добрѣ ще бѣде да има всичко

това въ една книжка, за да може да се ръководи за всеки случай. Нататък като имам нов институт на прокуроритъ, то трѣба да опредѣлимъ тѣхната дѣятелностъ въ сѣда. Послѣ трѣба да приготвимъ единъ законопроектъ за гражданското и уголовно сѣдопроизводство при Върховниятъ сѣдъ и т. н. Така щото всичкитѣ тѣзи проекти, които иматъ да се представятъ, сѣ още отъ голѣма важностъ и ще се представятъ до крайтъ, додѣто се затвори Народното Сѣбрание. Но Народното Сѣбрание ще ли да успѣе или не, това е твърдѣ тежко да се каже. А най-добрѣ ще бѣде, ако се отложи до бѣдната сессия да се разисква по естественни порядѣкъ. Сега само да се предостави на Министра това право, което казахъ по напредѣ.

Т. Станчовъ: Родиха се отъ този въпросъ още двѣ или три нови мнѣния: едното, да се остави за понедѣлникъ, за да може всеки да направи нови предложения и да даде своитѣ обяснения. Ако приемемъ това, тогава ще влѣземъ въ по-голѣмъ хаосъ отъ колкото го имаме днесъ. Много по-добрѣ е да се разглѣжда членъ, по членъ отъ колкото да се правятъ нови измѣнѣния и нови предложения. Единъ предговорившии мисли, че има два проекта и че и двата трѣба да се прочетатъ и въ понедѣлникъ да се произнесемъ върху тѣхъ. Днесъ можемъ да се произнесемъ само върху онзи проектъ, който се прочете тукъ. Произнесемъ ли се днесъ, или ще го отложимъ за въ понедѣлникъ, това ми се чини все е равно. Защо да отлагаме едно дѣло, когато можемъ днесъ да го свършимъ?

Предсѣдателъ: Има още нѣколко души, но понеже депутатитѣ излизатъ, давамъ петъ минути отиди.

(Послѣ распусътъ)

Предсѣдателъ (звъни): Засѣданието се отваря на ново.

Расолковъ: Предложението на Г-на Станчова бѣше да опълномощимъ Г-на Министра на Правосѣдието, да въведе тозъ законопроектъ въ практика на законно основание. Азъ бѣхъ противъ това, защото имахъ предъ очи 44 чл. на Конст., който е противенъ на опълномощаване. Освѣнтъ това да се тури въ дѣйствието на законно основание значи, да се даде на Народ. Сѣбрание на разглѣждане и одобреніе. За това бѣхъ противенъ. Но ако Нар. Сѣбрание се съгласи да го приеме сега, като е вѣче четенъ, може да направи това; и азъ съмъ съгласенъ, както се каза, че Нар. Сѣбрание нѣма време да разглѣжда тозъ законопроектъ, и за това Министерството имало право да го тури въ дѣйствието, като временни правила, но въ идущата сессия цѣлий законопроектъ да се разглѣда.

Мин. Каравеловъ: Азъ мисля, че щомъ е-

динъ законопроектъ влѣзе въ Нар. Сѣбрание, може да се приеме и да стане законъ, или да се отложи разглѣжданieto му за бѣдната сессия. Но да се каже, че Нар. Сѣбрание опълномощава Министерството, да земе тия и тия мѣрки, това не трѣба; защото Министерството само може да го въведе безъ да се опълномощава отъ Нар. Сѣбрание; тѣй щото Нар. Сѣбрание трѣба или да го приеме, или да го отложи до идущата сессия. А Министерството ще си земе своитѣ мѣрки, какъ да тури единъ законопроектъ въ дѣйствието.

Славейковъ: Много думи се размѣниха върху това, и желателно е да сѣ прекратятъ и да се пристъпи къмъ края. Да приемемъ сега законопроектъ, азъ мисля че не можемъ. Тукъ имаше една дума, да се предостави на Министерството, и това не може да се вотира; защото Министерството си има пълно право споредъ 44 чл. на Конст. за това нѣщо, и ние особено не можемъ да се произнесемъ да предоставяме едно нѣщо, което си има вѣче законна почва. Ние можемъ да се произнесемъ върху това, което четемъ и виждаме, а Министерството и безъ нашето приемане и предоставяне може да въведе това въ дѣйствието. Ние имаме право да го вотираме въ идущата сессия, когато ще можемъ да го обмислимъ подобрѣ, и когато ще можемъ да го обсъдимъ, както заповѣдва Конституцията. Тозъ законопроектъ е вѣче внесенъ, ние тоже щемъ да го приемемъ: но това не ще каже, че всички законопроекти трѣба да приемемъ или отхвърлимъ, щомъ се внесатъ; тѣхъ можемъ само да прочетемъ, а въ идущата сессия да ги разискваме. Единъ законопроектъ върху преустройството на сѣдилищата вѣче се разисква и прие, и Г-нъ Министръ може напълно да се располага и распорѣжда съ него. Онѣзъ сѣдебни правила, които противорѣчатъ на Конст., падатъ споредъ нея и какъ ще се каже че сѣ приети отъ насъ? Но ние сега да кажемъ, че приемаме това, не можемъ; да предоставимъ това на Министра, тоже не можемъ; тогава трѣба да отложимъ тозъ законопроектъ за онова време, когато Нар. Сѣбрание ще има прилика за разглѣждане, а тогава ще дойдатъ всички на редъ, които сега оставятъ на разискване. За това споредъ мене считамъ въпросътъ за изчерпанъ. Ако се прочете това, което отъ снощи е останало, добрѣ е, защото ще можемъ да видимъ по добрѣ, и тогава за предоставяне можемъ да се произнесемъ, ако щемъ. Но има 54 чл. въ Конст., споредъ който това не е нужно. (Гласове: Нѣма такъвъ членъ!)

Тодоровъ: Въ тозъ смисълъ ще говоря и азъ. Ако ще приемемъ закона, тогава въ Конст. ясно се казва какъ става законъ; ясно се казва, че трѣба да се приема отъ Нар. Сѣбрание и трѣба да се

утвърди и отъ Княза. Оставатъ евентуалноститѣ: или да молимъ Княза да продължи сесията, или ако това не може да бѣде, то ще молимъ Г-на Министра, да земе нужнитѣ распоряжения споредъ 47 чл. на Конституцията.

П. Станчовъ: Г-да, въпросътъ е доволно разясненъ. До колкото запомнихъ, появиха се двѣ предложения противоположни на моето предложение, т. е. че на дневний редъ сми имали това: да се прочете II законопроектъ, който се внесе вчера съ отношение отъ Г-на Министра на Правосъдието. Азъ настоявамъ на мнѣнието си и мисля, че може да се престъпи къмъ II законопроектъ сега, защото добръ ще сторимъ въ понеделникъ да продължаваме разговора си върху двата законопроекта. Ние трѣба да земемъ предъ видъ, че въпросътъ е сериозенъ и не можемъ да дадемъ пълномощие за законъ, когото още не сме видѣли; или да позволяваме да влиза въ практика, безъ да се прочете още веднѣжъ. За това сега е на дневенъ редъ да се чете II законопроектъ. (Гласове: Да се чете!)

Т. Станчовъ: Отъ прочитанието на 2-й, 4-й, 5-й и т. н. т. законопроекти нѣма да зависи тѣхната съдбина. Когато предлѣжи въпросътъ на разискване, азъ мисля, че е най-добръ просто да предоставимъ на Г-на Министра, да въведе този законъ въ дѣйствиe. Относително за въпросътъ, дали ще нарушимъ 44 чл. на Конст., дѣто се казва, че нашата Камара има право, когато единъ законъ се внесе, да го обсъжда и да го приема или отхвърля: слѣдователно ние приемами и желаемъ да го обсъждаме още по зрѣло, и ако се произнесемъ че приемами този законъ, то на основание на 50-й чл. отъ Конст. ще предоставимъ право на Министра да го въведе привременно въ дѣйствиe. Ние нѣма да считаме това въ видъ на право, но въ видъ на регламентъ. Както имаме Временнитѣ Правила, които дѣйствуватъ у насъ въ видъ на регламентъ, така сѣщо и тѣзи закони ще дѣйствуватъ въ видъ на регламентъ, и разбира се подъ отговорността на надлѣжния Министръ.

Ик. П. Тодоръ: Нѣкои отъ Г-да предговорившиѣ казаха, че Г-нъ Министръ на Правосъдието може да приложи този законъ въ дѣйствиe, и Нар. Събрание разбира се има право въ идущата сесия да го разгледъ, обсъди и окончателно да се произнесе върху него, за да стане законъ. Но додѣто не приеме Нар. Събрание нѣщо, каквото и да е, азъ не разбирамъ какъ може да стане то основа, по която ще ставатъ пресѣди било по гражданска, било по уголовна частъ. Има хора, които ще се осаждаатъ съобразно съ нѣкои членове отъ този законъ, да плащатъ много пари, или да се наказватъ; а за да стане такова нѣщо, трѣба да

се основава на законъ. Една каквато и да е наредба, ако нѣма законно основание, не може да има сила и дѣйствиe, както казва и Конституцията. Мнозина отъ депутатитѣ, които искаха мнѣнията си, горѣ доло съгласяватъ се въ това, че този законъ трѣба да се приеме и да се практикува, но въ идущата сесия да се разгледъ членъ по членъ, да се обсъди и да се направи окончателенъ законъ. Това приемане не отнема правото на Нар. Събрание, за да може всяки часъ, когато желае, да отми единъ законъ.

Азъ мисля, че най-добръ ще бѣде, ако приеме Нар. Събрание да се положи въ дѣйствиe този законъ, и така ще стане законъ съ силата на единъ Княжески указъ, а Нар. Събрание си запазва правото да го разгледъ членъ по членъ въ идущата сесия.

Ето това е, върху което трѣба да се ограничимъ, за да прекъснемъ тѣзи излишни разисквания.

Наумовъ: Отъ казаното на предговорившия азъ не разбирамъ, какво иска да каже, сега ли да се произнесемъ или въ понеделникъ. Азъ мисля, че като въпросътъ е важенъ, подобръ е, да се отложи за понеделникъ, а сега да се прочете другия законъ. (Гласове: Съгласни.)

Ик. П. Тодоръ: Азъ мисля, че Г-нъ предговорившии знае, че нѣма само единъ законъ, но имаме още 4 или 5, затова нѣма върху два да се признаваме, като ги имаме помного. Азъ мисля, че трѣба да се произнесемъ редъ по редъ, и като този законъ вчера е четенъ, то днесъ можемъ да се произнесемъ върху него; защото не вѣрвамъ, че до понеделникъ ще можемъ по зрѣло да го обсъдимъ и подобръ да се произнесемъ. Въ понеделникъ ще се внесе вторий, въ вторникъ третия и т. н. т. За това азъ не знамъ, защо да се отлага този въпросъ до понеделникъ, когато може да се прочете другъ законъ.

П. Станчовъ: Азъ нѣма да говоря много, защото Събранието се освѣтли. На дневний редъ не е само, да се произнесемъ върху този законъ, който снощи се чете, но и за втория законъ, който е внесенъ съ сѣщото отношение отъ Г-на Министра. Колкото за въпросътъ: какъ ще разгледъ тѣзи законопроекти, изцѣло ли ще ги приемемъ, или какъ ще постѣпимъ, това не е на дневний редъ. Азъ съмъ съгласенъ, че трѣба да земемъ нѣкакви мѣрки, защото времето е късо и не ще можемъ да разгледъ членъ по членъ, но това може да се разгледъ въ понеделникъ, и при туй ще се произнесемъ, какъ ще постѣпимъ съ тѣзи законопроекти, които още Г-нъ Министръ има приготвени да внесе.

Наумовъ: Азъ сѣщото щѣхъ да кажа.

Тодоровъ: Да се чете.

Ик. П. Тодоръ: Г-нъ предговорившии каза, че на дневния редъ било това: да се прочете и II законопроектъ, който сега е внесенъ. Азъ мисля, че на дневния редъ е първий законопроектъ, който се е раздалъ вѣче и прочелъ единъ пътъ; защото този редъ е приетъ при всяки законопроектъ; за това незная какъ можемъ да го оставимъ на страна и да вземемъ другъ да четемъ. Ако искаме да вървимъ така, то не ще дойдемъ до резултатъ.

Расолковъ: И двата законопроекта сж внесени съ единъ указъ, за това трѣба и двата да се четатъ, и послѣ да се произнесемъ върху тѣхъ. (Гласове: да се четатъ!)

П. Станчовъ: Съ повече разискване се губи само повече време.

Председателъ: Тукъ има 5 или 6. предложения. Желаетъ ли Нар. Събрание да се гласоподава за тѣхъ или желаетъ да се прочете законопроектътъ за уголовното сждопроизводство? (Гласове: да се чете!)

Секр. Золотовъ: (Чете законопроектътъ за сждопроизводството по уголовни дѣла, които мировитѣ сждии могатъ да рѣшаватъ.)

Предсѣдателъ: За произнасянието върху този законопроектъ остава за въ понеделникъ, а сега Г-нъ Министръ на Финанситѣ има да ни представи нѣкой предложения.

Мин. Каравеловъ: Завчера когато приехме законътъ за солта, подигна се въпросъ: какъ ще направи министерството съ оная соль, която е запечатана въ магазинитѣ? като поговорихъ върху този въпросъ въ комиссията, то намѣрихъ за добро да направя слѣдующитѣ предложения, които оставямъ на удобрѣние на Нар. Събрание.

(Чете:)

1. Да се обложи, колкото соль се намѣри въ Княжеството до послѣдния тарифа на митото, приета отъ Народното Събрание, повече отъ 500 оки у търговеца камената съ 1 фр. 20 сент. акцизъ, а морската съ 3 фр. 40 сент. стотѣхъ оки.

2. Да се даде срокъ за исплащанье горѣпоменжити акцизъ 4 мѣсеца, като почне всякой отъ идущи Юний мѣсець да внася, всѣки мѣсець $\frac{1}{4}$ часть отъ общата сума на слѣдующия акцизъ.

Тука трѣба да направимъ единъ расчетъ. Имено защо е турено 1 фр. и 20 сент.; и 3 фр. и 40 сент. Както знаете напредъ се е плащало 4 фр. 50 сент. и допълнителния акцизъ трѣба да е 1 фр. и 50 сент.; но трѣба да заблѣжимъ, че тогава се е плащало въ злато, а сега се плаща въ сребро. Разликата между златото и среброто е: по официалний курсъ 7%, а по пазарний 15%. За това предполагаемъ, да се неналожимъ по-голямъ акцизъ, намѣсто 1 фр. 50 сент., като е заплащано 4 фр. 50 сент. въ злато, ще влѣзе 1 фр. 20 сент.; а онѣзъ,

които сж платили 2 фр. 40 сент. въ злато, за доплащанье трѣба да платятъ 3 фр. 40 сент. вмѣсто 3 фр. 60 сент. Ако бѣше първий акцизъ платенъ въ сребро, тогава щѣше да бжде 1 фр. 50 сент. и 3 фр. и 60 сент. допълнителенъ акцизъ. Тука излиза още два или три сантима по малко плащанието, но това може да се опрости на търговцитѣ. Колкото за 500 оки тѣ се оставятъ безъ акцизъ заради това, за да си нѣмаме работа съ малкитѣ търговци. Единъ отъ депутатитѣ каза, че това е било много; другъ каза, че е било малко; за това Нар. Събрание може да се произнесе. Колкото за сроковетѣ, тѣ сж за улеснение на търговцитѣ, а хазната пакъ ще си получи паритѣ; защото търговецътъ може да си продаде солта съ време и да си плати митото; другояче може нѣкой да е стоварилъ голѣмо количество соль, и ако изведнѣжъ му се зематъ паритѣ, той ще се намѣри въ голѣми затруднения, да ги плати. А съ тѣзи срокове ще се завардятъ интереситѣ на търговцитѣ съ солта. Тогава остава само единъ въпросъ и той е за 500-тѣ оки, които ако желаетъ Нар. Събрание, може да се измѣни на 1000.

Симидовъ: Комиссията като размисли предложението за тази соль, намѣри го за добро, именно защото е мислила, че има голѣми депозити. Това допълнение на митото е нужно, защото има голѣми депозити, отъ които може да произлѣзе, че единъ търговецъ, като е плащалъ по-малко мито, може да гони другитѣ търговци цѣла година и да имъ съсипе състоянието. За това бѣше нужно да се зематъ тия мѣрки за допълнение на акциза.

Колкото за 5-тѣхъ стотинѣ оки, азъ съмъ на мнѣние да се направи това количество по голѣмо и предлагамъ да бжде то 1,000 оки.

Г. Геровъ: Азъ оставамъ съгласенъ съ Г-на предговорившии както и съ Г-на Министра на Финанситѣ, но ако бѣхми зели предъ видъ и миналата година. Миналата година нѣкои търговци сж хващали по 200 по 300,000 оки соль, за която сж плащали $37\frac{1}{2}$ гроша въ монета рубль по 17 гр. и 20 пари. Послѣ се смѣгнаха по 8% и министерството никога неможеше да повърне онова мито на търговцитѣ. Само въ Видинската Губерния, дѣто бѣше тогава нашии М-ръ на Финанситѣ, сж се опазили търговцитѣ отъ загуба, като всѣкий мѣсець се спадвало по 5 гроша за 4 мѣсеца, а въ други мѣста изгубиха по 90 по 100,000 гроша пари. Азъ мисля, че това бѣ несправедливо.

Мин. Каравеловъ: Онази мѣрка бѣше много необмислена; но тогава бѣше още военно време; така щото търговцитѣ отъ една страна загубиха, а отъ друга страна спечелиха. Ние не трѣба да се връщаме на онова, което е минало; но трѣба да знаемъ, че ние, ако ги освободимъ да неплащатъ по

6 фр. на ‰, то ще бѣде пакъ неумѣстно. Сега трѣба да помислимъ да спасимъ и другитѣ търговци, които вчера сѣ докарали соль и които даватъ сега 6 фр. на ‰, дѣто другитѣ дадоха само $4\frac{1}{2}\%$. Азъ мисля, че само тая мѣрка ще бѣде най-сгодна, презъ която търговцитѣ нищо нѣма да загубятъ, а напротивъ могатъ да спечелятъ. Истина, че нѣма да спечелятъ по 50‰, но само 20‰, или 10‰; а тогава що да правими, когато печалата е мѣчна работа. — Азъ мисля, че това трѣба просто да се приеме.

Райчо Попповъ: За това предложение на Господина Министра, нѣма да кажа, както Г-нъ по-предговоривний каза, до колко е умѣстно или не. Азъ това незная. Азъ само искамъ да освѣтя Г-да представителитѣ, (Гласове: Нѣма нужда.) защото ние въ България нѣмами таквисъ търговци, които напр. да пишатъ за толкова и толкова стока. Нашитѣ търговци малко по малко сѣ снабдяватъ съ соль, и то какъ го правятъ? Осѣдлаетъ си конетѣ съ едни дисаги, отиватъ въ нѣкой градъ, дѣто има стоварище, или дѣто се продава соль на границата напр. въ Свищовъ или Орѣхово; купятъ си 1,000 оки или колкото имъ трѣба и съ нея се занимаватъ цѣла година. Има довольно депозити на търговци, по край Дунава и за тѣхъ съмъ съгласенъ съ предложението на Г-на Министра да имъ се зема отъ 500 оки нагорѣ мито колкото е нужно; нѣ вътрѣ както напр. въ Габрово, Севлиево и Търново, дѣто пѣма резерва соль, но я иматъ частнитѣ търговци колкото за цѣръ, (смѣхъ.) Тамъ не е справедливо да се зема толкова и на тѣхъ търговци трѣба да се незима не до 500 оки, но до 2,000 оки. (Гласове: охо о!). За това моля Нар. Събрание да обърне сериозно внимание за тѣзи малки търговци.

Т. Станчовъ: Не съмъ се занимавалъ Г-да, съ соларство и незная положението на тозъ въпросъ, но отъ онова, което съмъ слушалъ отъ частни лица и отъ търговци, знаа, че бившето Министерство незаконно е наложило особенъ данѣкъ на сольта. Това е единъ фактъ, който е познатъ на цѣлото Княжество. Въ такъвъ случай когато бившето Министерство се е распоредило, да издаде нова заповѣдь за данѣцитѣ, питамъ азъ, какво е кривъ търговецътъ, ако въ дюкяна му се е намѣрила 1,000 или 5,000 оки соль? Той днесъ се мѣчи да печали, за да храни кѣщата си и да плати данѣка на държавата; тогава на какво основание бившето Министерство издаде тазъ заповѣдь? И предизвѣсти ли търговцитѣ да не имъ се намѣри готова соль повече отъ едно извѣстно количество въ складовѣтѣ имъ? Да ли е праведно дѣто имъ секвестира сольта, която сега сѣди вързана и отъ която би могли да печелятъ въ това време? Питамъ какво сѣ виновни тѣзи тър-

говци? — За това трѣба да се произнесемъ, за да престане всичко това, което е било незаконно.

Симидовъ: Г-нъ Руссенский депутатъ каза, че само въ Видинската Губерния, когато е паднала сольта сѣ се зели мѣрки. Ако това е истина, тогава другитѣ търговци трѣбаше да сѣ оплачатъ; но щомъ не сѣ направили това, сами сѣ си криви. Отъ друга страна ако сега не се зематъ въ съображение депозититѣ на сольта, то другитѣ търговци ще се упропастятъ изново; за това трѣба да бждемъ внимателни. А колкото за 2,000, които Г-нъ Райчо Попповъ предлага, азъ мисля, че 2,000 оки не може да се даде, но 1,000 оки може да стане, защото селскитѣ търговци сѣ слаби.

Мин. Каравеловъ: Колкото се касае за 1,000 оки азъ съмъ съгласенъ; защото колкото по-голѣма единица се тури, толкова по-малко главоболия ще има министерството.

Г. Геровъ: Г-нъ Симидовъ казва, че търговцитѣ ще се упропастятъ, ако не се зематъ тѣзи мѣрки за селата. Азъ това невѣрвамъ. Тѣй сѣщо не ми е понятно, като сѣ се зели мѣрки въ предпшното време само за Видинский окрѣгъ, защо и за други окрѣзи не?

Предсѣдателъ: Моля неотдамечавайте се отъ предмѣта.

Г. Геровъ: Само тогава можъ да се съгласа, ако бѣха направили и за другитѣ окрѣзи, както направиха за Видинскийтъ; защото днесъ ако земемъ равни мѣрки както за Видинский, тѣй и за Русчукский, тогава мисля, че ще се онеправдѣтъ другитѣ окрѣзи, както сѣ се онеправдали понапредъ. Освѣня това още мисля, че въ цѣль свѣтъ несѣществува това, когато стоката мине Митницата, а послѣ втори пѣтъ акцизъ да и се налага.

М-ръ Каравеловъ: Акцизъ се зима, когато намѣри държавата за право да се земе. Сольта подлѣжи на два данѣка: една е мито, а другъ акцизъ. Колкото за Видинската Губерния, азъ направихъ това и спасихъ търговцитѣ, но пакъ тѣ ме изгониха отъ Видинъ въ Търново. (Веселостъ.) Но това да оставимъ настрана; само ще кажъ да благодарятъ търговцитѣ именно, че съмъ ги спасилъ, като имъ опредѣлихъ срокове. Това, което каза Г-нъ Симидовъ, има си силата, защото единъ търговецъ може да има повече соль въ магазина си, а други по малко. Който има голѣмъ депозитъ, той ще има преимущество, и ще се спрѣтъ онѣзи, които нѣматъ голѣмъ депозитъ. (Гласове: Исчерпано е!)

Предсѣдателъ: Има още 8 души, които искатъ да говорятъ. (Гласове: Исчерпано е.)

М-ръ Каравеловъ: (Повтори първото предложение.)

Предсѣдателъ: Приема ли Народ. Събрание

предложението на Г-на Министра? (Приема се.)

М-ръ Каравеловъ: Ако отсѣжиге 1000 оки, то азъ нѣмамъ нищо противъ това. (Главоуе: Съгласни.) За това може да се каже, че за първитѣ 1.000 оки се не зима, а онова което е повече се зима. (Ширема се.) (Чете второто предложение.) „Да се даде срокъ за исплащаніе горѣпомянѣтия акцизѣ 4 мѣсеца, като почне всякой отъ идущий Юний мѣсецъ да внася, всѣки мѣсецъ $\frac{1}{4}$ частъ отъ общата сума на слѣдующия акцизъ.“ (Приема се.)

Славейковъ: Жално ми е Г-да, че днесъ се случаватъ съ мене така: да захвѣщамъ въ Народ. Събрание съ една интерпелация и тоже да свърша съ интерпелация; защото денятъ и случката ме докараха и като нежелая да се забрави тѣзи случка, имамъ да се обърна съ една интерпелация къмъ г-на Министра на Правосѣдието и г-на Министра на Вътрѣшнитѣ дѣла. За свѣдѣніе ще напомня на Народ. Събрание това, което става въ държавата ни, въ държава конституциона! Преди нѣколко мѣсеци случи се, че нѣкои си Мойсезъ Кейзе Сахатчия по една расправа съ Полицимейстера бѣше осѣденъ въ сѣдилището, като не сж му дали постѣдне слово споредъ закона, нито на него нито на повѣренника му. Послѣ направи апелация на кассационното сѣдилище, но тѣзи кассация се изгуби, нѣма я, а чловѣкътъ се запира днесъ. Азъ желая да попитамъ, дѣ е препратена тѣзи апелация, и защо се затваря този човѣкъ? Нататѣкъ имамъ да интерпелирамъ Министра на Вътрѣшнитѣ дѣла, че този човѣкъ воденъ е въ затворъ съ 3 жандари съ голи ножове, като да е направилъ най-голѣмо престѣпление; когато ние знаимъ, че това го нѣма въ нашата държава. А когато повѣренникътъ и неговите приятели сж искали да влѣзѣтъ въ тъмницата, за да се споразумѣятъ съ него, тоже имъ било запрѣтено. Азъ желая, да попитамъ г-на Министра на Вътрѣшнитѣ дѣла, ако слѣдъ таквѣзъ обща, този човѣкъ, който по произволъ е затворилъ толкова души, ще ли да сжществува още нататѣкъ като Полицимейстеръ, или ще се отстрани за неговитѣ произволства?

Симидовъ: За сжщий Г-нъ се научавамъ азъ, че той за да грабне 16 лири, проводилъ е единъ другъ въ заточение. Тѣй сжщо зная, че той е запиралъ нѣкои депутати по 4 часа, и въобще станхли сж разни оплаквания противъ него; той бѣше вѣче подъ сѣдъ, но още и днесъ глѣдамъ, че стои свободентъ. Ако такова едно лице се държи въ столицата, питамъ каква ще бжде външната полиция? За това трѣба да се зематъ мѣрки.

Райчо Поповъ: Азъ ще помоля г-на Славейкова, да каже въ своята интерпелация въобще за чиновничеството въ държавата, за да се знае какви сѣдници и какви чиновници имамъ, и да се знае

всѣки споредъ своята моралностъ и обнасяние къмъ Народа. Азъ зная нѣкои случки, дѣто човѣци съ щикови сж били доведени въ Търново; хората се плашатъ на всѣки начинъ и тѣ дохождатъ предъ сѣдѣтъ и колкото умъ иматъ въ главата си го изгубватъ. (Веселостъ.) Г-да! Азъ съмъ живѣлъ въ Конституционална държава и зная, че щомъ зайдѣ слънце, човѣкъ отъ кѣщи не се зима, а мене сж ме зели отъ кѣщата ми по срѣдъ ноцъ и ме карали предъ властѣта. За това ще моля, когато г-нъ Славейковъ правеше за себе си трудѣтъ да напише една интерпелация, да напише всичко въобще какви злоупотрѣбления ставатъ отъ страна на чиновницѣтъ, (Веселостъ.)

М-ръ Каравеловъ: Тука бѣше станала интерпелация, за бюджета. Азъ имамъ да кажѣ, че до сега не е могѣлъ да се свърши, защото расходѣтъ, зависятъ отъ тѣзи преобразования, които ще станатъ вслѣдствие на новитѣ законопроекти. А колкото за доходѣтъ, тѣ ще зависятъ отъ законѣтъ, които приема или непріема Народ. Събрание; Но при всичко това азъ мисля, всички тѣзи работи да се свършатъ до понеделникъ, тѣй щото до вторникъ, или срѣда бюджетѣтъ ще бжде пълненъ. Но нетрѣба да се приеме преди 23-то число, защото нѣколко дѣна може да се продължи работата и да засѣдавами, като се надѣмъ, че Князѣтъ ще позволи, да се продължи сѣснията, колкото е потрѣбно.

Т. Станчовъ: Ще ли разглѣждами въ понеделникъ законопроекта за сѣдопроизводството, или какво ще правимъ.

Предсѣдателъ: Това е вѣче рѣшено, има ли нѣкое друго предложение? (Нѣма.) Засѣданието се затваря.

(Конецъ въ 6 часа 10 минути.)

Предсѣдателъ: **П. Р. Славейковъ.**

Подпредсѣдатели { **Д-ръ И. Брадель.**
Н. Сукнаровъ.

Секретари { **Ив. Даневъ**
Хр. Баларевъ
В. П. Золотовъ
К. Коевъ.

Управителъ на стенографическото бюро А. Безеншекъ.